

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda és kiadó-hivatal:
főutca, 328-ik szám alatt,
az Eperjesi Bankkegylet könyvnyomda-helyiségeiben.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint előfizetés, hirdetésny és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 4 ft.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Danbe m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DIJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlár minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Eperjes, szept. 3.

Egyike azon tényezőknek, melyekhez kisbirtokosaink anyagi bajaink közepette nagy reményeket és várakozásokat kötöttek, a kisbirtokosok országos földhitelintézete volt.

Ezen intézet f. é. ápril 20-án tényleg megkezdte működését, mely ezen időtől fogva nem kis mértékben vétett igénybe. Másrészt azonban tapasztalta az igazgatóság, hogy ezen országos intézet alapja, feladata s működésének természete iránt a legszélesebb körökben nagymérvű tájékoztatlanúság uralkodik, miertis indítatva érezte magát erre nézve egy rövid tájékoztató értesítést kibocsátani: Előbbi számainkban ismertettük ugyan már a kisbirtokosok földhitelintézetének szervezeti s működési irányait, mindazáltal nem találjuk fölszemesnek ezen értesítés közzétételét, mivel ténydolog, hogy ezen országos intézet jótékonyágának teljével csak akkor fog hatni, ha közönségünk iránta biztosan s minél tágabb körben tájékozva leendő.

Az „Értesítés“ így szól:

A „Kisbirtokosok országos földhitelintézete“ jelentékeny törvénykezési kiváltságok mellett, Ő csász. és kir. apostoli Felségének legkegyelmesebb adományára, és a magyar törvényhozás által megszavazott fél millió forint alapítvánnyal együtt 1,670.000 frt. alaptőkével azon célból alakult meg, hogy a magyarországi kisbirtokosok aggasztó helyzetén olcsó kamatu kölcsönök adása által segíthessen.

Ennek következtében az intézet 300—6000 frtig terjedő kölcsönt ad a záloglevelekben minden oly kisbirtokosnak kinek földbirtoka rendszeres telekkönyvezés mellett legalább 600 frtot ér, s ki akár uzsora adóságoktól való megszabadulás, akár birtokának beruházása, akár új birtokszerzés végett kölcsönre szorul.

A kölcsön értékét képező záloglevelek elárulásáról maga az intézet gondoskodik és a kölcsönkérőnek valóságos készpénzt ad át.

A pesti hazai első takarékpénztárral kötött szerződés értelmében ezen takarékpénztár az intézet minden záloglevelét oly magas áron tartozik átvenni mely a magyar földhitelintézet 5 1/2 %-os zálogleveleinek tőzsdéi árnál 5 %-kal lehet alacsonyabb.

A jelzálogos kölcsön 67 félévi törlesztésre adatik, a kamat megfelelő az intézet által kibocsátott záloglevelek 5 1/2 %-os kamatlábjának. — Ehhez járul az intézet igazgatási költségeire fizetendő járulékok, mely ez időszert a kölcsönösszeg 1 %-át teszi, és 1 %-a tőke visszafizetésre.

A kölcsönfolyamodáshoz, valamint a kölcsönügylet további lebonyolításához szükséges minták az intézet igtató hivatalában 30 kr-ért kaphatók; és kívánatra 30 kr. és a postabér előleges beküldése mellett postán is megküldetnek. — Az intézethez benyújtandó bármely folyamodvány bélyegmentes.

A kölcsönkérő maga felszerelheti és benyújthatja folyamodványát, ha pedig ugyanó valamely az intézeti alapszabályok szerint alakult mezőgazdasági előlegegyület tagja, vagy az intézettel szövetkezett más pénzintézet területén lakik, kölcsönkérvényével egyenesen a mezőgazdasági előleg egyület, illetve társulat,

vagy intézet igazgatóságához fordulhat, hol a kölcsön kieszközlése iránti minden további teendőknél támogatást nyer.

A kölcsönkérvényhez mulhatlanul melléklendő: a telekkönyvi kivonat, a kataszteri birtokiv, és az adókönyv; még pedig mindegyik a kiadmányozó hivatal által hitelesített alakban.

Az intézet kölcsönt csak első helyeni bekebelezés mellett ad a szabályszerűleg, ki-tüntetett tulajdonos vagy tulajdonosoknak. — Ha tehát birtok már előzetesen meg van terhelve, az intézet kölcsönt csak az esetre engedélyez, ha a telekkönyvben bekebelezett jogosultak, az intézeti kölcsön javára zálogjogi elsőbbségüket átengedik, vagy pedig a bekebelezett terhek az intézeti kölcsönből kifizethetők. — Mindkét esetben a követendő eljárás, s az ehhez szükséges okirat minták s kölcsönengedélyezési határozattal közöltetnek.

A kölcsönösszeg a jelzálogi biztosítékul szolgáló földbirtok elfogadott értékének feléig terjedhet. — A birtok bece meghatározásánál a kataszteri tiszta jövedelem húszszoros összege vétetik alapul. — Ha az így mutatkozó becsérték a valóságnak meg nem felel, a kölcsönkérő, kir. járásbíróóság által megbecsültheti birtokát. — Ily esetben a becsérték jegyzőkönyvbe felveendő az utolsó tíz évben azon vidéken divatozott örök eladási árak s a tényleg fizetett földhaszonbérék.

Ha a kért kölcsön az intézeti alapszabályok értelmében engedélyezhető, erről a kölcsönkérő rövid idő alatt határozatilag értesítetik, s e határozatban a további teendők iránti utmutatás megadatik.

Ha a kölcsönkérő az előző terhek kifizetésénél az intézet közvetítését igénybe veszi, — köteles azon költségeket megtéríteni melyek ezen közvetítő eljárás folytán az intézetnél fölmerültek.

Tisztába hoztatván minden előzetes kérdés, a kötelezvényben foglalt első félévi járulékok levonása után kiutalványoztatik kölcsönvételnek az öt megillető összeg, s az adós ezentul csak a törlesztési részleteknek, és adójának pontos befizetéséről, és arról tartozik gondoskodni, hogy a mennyiben a tűzkár elleni biztosítás kikötöttet, a biztosítási illeték pontosan befizetessék.

A kölcsönt nyerő fél az intézettől fizetési könyvecskét kap, melybe a részletfizetések bejegyeztetnek.

A köteleseit nem teljesítő adós ellen — az intézet alapszabályai értelmében jár el. Végül megjegyeztetik, hogy a záloglevelekben adott kölcsön az intézet alapszabályaihoz képest, a kikötött törlesztési idő lejártá előtt is törleszhető és visszafizethető.

Az eddig elmondottak az intézet sarkalatos működésére a záloglevelekben adandó kölcsönzésre vonatkoznak, mely kölcsönzés forrásai korlátlanok s mindenkinek ki alapszabályszerű biztosítékot nyújthat e kölcsönhöz igénye van.

Ezenkívül az intézet tetemes folyó pénzkészletek felett rendelkezvén, ezeknek gyűmölcsöttese s tartalék alapjának növelése tekintetéből esetről-esetre gyakorolja a többek közt a következő üzletágakat.

1. Földbirtokra készpénzkölcsönök ad

hosszabb vagy rövidebb idő alatti visszafizetésre tetszése szerinti összegig.

2. Földbirtokra nyílt hitelt engedélyez.

3. Fenálló jelzálogköveteléseket ha a földbirtok által kellően vannak fedezve — magához vált.

4. Saját zálogleveleit, a tőzsdén hivatalosan jegyzett zálogleveleket, állampapírokat és az állami biztosításban részesített vállalatok elsőbbségi kötvényeit vásárolja s azokra tőzsdéi árfolyamoknak legfeljebb 3/4 része erejéig kölcsönt ad.

5. Hynemű kisorsolt illetőleg lejárt értékpapírokat s azok szelvényeit leszámítja.

9. Rendszerint 3 havi lejáratu, s legalább három aláírással ellátott váltókat leszámítol, bejegyzett és jóhitelű cégek részéről azonban két aláírással is leszámítolhat.

11. Folyó számlára készpénz betéteket elfogad.

Ezen utóbbi 10. pont alatt foglalt üzletágak gyakorlásának feltételei időnként tudhatók meg az igazgatóságnál.

Kelt Budapesten, az 1880. évi július hó 1-ső napján.

Az igazgatóság.

Egy szó Eperjes mellett.

(Válaszul X.-nek, az „Ellenőr“ 409. számában megjelent cikkére.)

Ugyan mit vétett X. urnak az a szegény Eperjes? Ő maga mondja, hogy semmit, de azért mégis neki ront támadásaival ezen városnak, még pedig minden józan ok nélkül. Hiszen az „Ellenőr“-nek augusztus 25-ki cikkében, mely X. urat sodrából annyira kihozta, nem Eperjes, hanem Miskolcz említett Kassa versenytársának az egyik főtörvényszék felállítására tekintetében, és Eperjes csak a határszéli megyék, tehát oly terület főtörvényszékének székhelyét lett kijelölve, melyhez Kassa nem tartozik és nem is tartozhatik. Miért nem tisztelte meg tehát X. ur Miskolczot támadásaival?

Ezt különben nem azért hoztam elő, mintha tartana Eperjes X. urnak támadásaitól és azokat Miskolczra hárítani szeretné, hanem csak azért, mert constatálni akartam, hogy X. urnak már kiindulási pontja is mily helytelen és indokolatlan. Nem sokkal szerencsésebbek pedig érvelései sem. Ám lássuk azokat:

X. ur nem adna Eperjesnek főtörvényszéket, mert — ugymond — a vasutak nem itten összpontosulnak, hanem Kassán. Ezen érv el nem fogadható, mert annyi mindenesetre bizonyos, hogy Eperjesnek mindenféle kitünő közlekedési eszközei vannak, és hogy különösen azon megyékből, melyekből a főtörvényszéki kerület alakítatni javasoltatott, a legkegyelmesebben lehet oda jutni. Ez pedig teljesen elég.

Tót város-e Eperjes vagy sem, az iránt X. ural nem akarok vitatkozni, a ki e várost ismeri, tisztában van magával erre vonatkozólag. De ha igazza volna is X. urnak, ezt épen a leghatalmasabb érvnek kellene venni Eperjes mellett. Épen azért, mert tót város Eperjes és tót a vidéke, kell ide egy magyarosító tényezőt adni, hogy e város és vidéke a magyarság számára megnyeressék és kellő védbástyaül szolgálhasson a pauszláv törekvések ellen. E célra azonban mi sem alkalmasabb, mint egy főtörvényszék, mely folytonos érintkezésben és összeköttetésben lévén kerületének összes elemeivel a legsikeresebben végezheti magyarosító missióját. Alkalmasabb erre ezen testület, mint Kassa, mert X. ur maga mondja, hogy Kassa befolyását csak a magyar (tehát nem a tót) felföldre gyakorolja, és mert Kassa minden eddigi tényezőivel nem bírta Eperjest és vidékét magyarosítani. Miután pedig édes hazánkban legfőbb politikai és társadalmi cél, hogy minden vidéke magyarosodjék, azért Eperjest igenis politikai és társadalmi szempontok

jelölik ki a tiszáninneni hátszéli megyék főtörvényészi székhelyül.

Ezen nem jelentéktelen érv Eperjes mellett azon körülmény, hogy ez volt mindig székhelye a kerületi főbíróknak. A történelmi jog az egész civilizált világban és különösen hazánkban, miután annak köszönhetjük alkotmányunk épségben létét, a legnagyobb tiszteletet és méltatást érdemli. A ki a történelmi jogot kicsinyli, sőt X. ur módjára neveltségessé teszi, ez kétségtelen jelét adta annak, hogy nincsen hivatva országos dolgokhoz hozzászólni.

Az országos pénzügyi viszonyok azt parancsolják, hogy a hol csak lehet, megtakarítások történjenek, és így a hol mellett érvnek elfogadandó az is, hogy a mennyiben az államnak Eperjesen főtörvényészi helyisége már meg van és ennek kellő adaptálását a város saját költségén fogná eszközölni, a főtörvényészeknek felállítását itt aránylag kevesebb költségbe kerülne, mint másutt. Miután azonban nem hisszük, hogy a kormány a főtörvényészek felállítását iránt árverést tartatni, és a főtörvényészeket a legtöbbet ígérő városokban felállítani szándékoznék, X. urnak azon ígérete, hogy Kassa mindig kétszeresét adná annak, a mit Eperjes ígér, Eperjes hátrányára nem szolgálhat.

Aból, hogy Kassán annyi meg annyi kerületi hatóság van már, még nem következhetik, hogy azért ott főtörvényészeket is fel kell állítani. Hiszen ez merő centralisatio lenne, már pedig a kormány épen decentralisálni akar, különben Budapestben hagyta volna az egész kir. itélőtáblát, a hol talán még több kerületi, sőt országos hatóság van, mint Kassán. Ha pedig csakugyan decentralisáltatik, nem adható mind csupán egy városnak, hanem szükséges, hogy jusson a jóból más, erre különben is alkalmas városnak is, mely ép úgy adózik pénzzel és vérrrel hazának, mint azon város mely határt nem ismerő arroganciájában minden előnyöst magának elsajátítani szeretne. Ezt kívánja a méltányosság. Németország és az észak-amerikai egyesült államok talán jobban tudják, mint X. ur, hogyan kell az állami erőket elhelyezni, de ezek mégsem állítottak fel minden kerületi és országos főhatóságot mindig egy és ugyanazon városban, hanem arra voltak figyelemmel, hogy más városok is nyerjenek egy-egy főhatóságot. És így követhető nálunk is ezen példa.

X. urnak többi érvei, mint p. o. az, hogy ő Kassán csak a madárkitömést tanulta, de azt is régen elefedte már, cáfolatot nem érdemelnek, és itt csak annyit akarunk még megjegyezni, hogy X. urnak támadásai, a melyekkel különben bebizonyította, hogy még többet ért a madárkitöméshez, mint a logikához, meg nem fogják akadályozni azt, hogy Eperjes a főtörvényészi székhelyek közt továbbra is komoly jelöltnek tekintessék. Nekünk pedig meg fogja kegyesen engedni X. ur, ha ezuttal is azon véleményünknek adunk kifejezést, hogy Eperjes a főtörvényészi székhelyek megállapításánál, az illetékes helyen kifejezett iudokoknál fogva, épenséggel nem mellőzhető.

Dr. Glück Lipót.

D'Arc Johanna bucsuja.

Isten veled te bére, ti tünde herkek,
Te kedves legelő, te kis patak!
Johanna ajki bucsusztó rebegnek,
Szemből forró könyök hullanak.
Rétet, miket oly sokszor öntözék s ti
Fák, miket ültetek, viruljatok!
Isten hozzátok szép falum vidéki,
En köztetek tovább nem bolyghatok.
Szelid visszhang, nem hallsz dalolni itt:
Johanna megy, örökre távozik.

Ártatlan örömeim szelid tanyája,
Örökre bucsuzom most tőled el;
Eloszladoz szívem szeretne nyája:
Nem lézzen senki össze ki terel.
Más nyájak gondja lesz reám ruházva,
Vész istene hol vérmagot vet el.
Nem hitvány földi vágy új innen engem:
A lélek hívó szóját kell követnem.

Mert az, ki Mózesnek Horeb tetőjén
Égő bokorban szólva megjelent:
"Éredj s állj Fáraóval szembe büszkén!"
S Isai fiát, a pásztorgyermeket,
Hőssé avatta, ellenit legyőzvé.
Mert ótalmba vész ő védtelent:
Igy szóla e lombok közül nekem
Is: "Menj és légy a földön követem."

"Szép, gyöngye tagjaid vasérbe fűzted,
Páncél borítsa bé hókebledet,
Szerelmi vágy, láng ne sorvaszsa szüdet,
Ne kössön lánca a földhöz tégedet;
Koszorút ne tűz soh' sem hajadba, szüzet,
Ne ringass lány öledben gyermeked.
De harci fényt árasztok homlokodra,
Milyen még földi nőre nem mosolyga."

"Mikor csüggednek harcban majd a bátrak,
S vélik: romlásnak indult már a hon:
Hős karjaid zászlót akkor ragadnak;
S mint gyors kaszás előtt a talajon
Kalászkok: gögös ellenid úgy fognak
Elhullni, füve tuskén-bokrokon.
A frank szabadságát te így kivívod,
Ki Rheimst, hol megkoronázod királyod."

Imé a jel: az ég ígerte nekem:
Im a sisak: ez onnan származik!
Mily láng éget, midőn fejemre tészem!
Cherub-tűz gyújtja testem izmait,
Ragadva harcmezőkre messze innen,
Mint vész fiz — nem lehet maradnom itt!
Hősök zaját érzem fülemben hatni,
Paripát tombolni, kürtöket riadni!

Lévay István.*

* Az orleansi szűz című Schiller-féle tragoediának kéziratban levő fordításából.

Különfélék.

Felső nőnevelési intézet városunkban. Biztos forrásból értesülünk: hogy Dr. Schuster Konstantin kassai püspök ő méltósága az itteni r. kath. hitközséggel folytatott s e lapokban ismételve is érintett, tárgyalások után, a kisdodóval kapcsolatban felállítandó 8 osztályú felső leánytanoda telkének vételi szerződését jóváhagyván, már a tizezer frt. vételért is folyová tette, s ez által a nagy áldozatokat igénylő s városunk összes érdekeire jótékonyan kiható ezen ügy a megvalósítás stadiumába lépett a nagylelkű alapító azon ígéretével: hogy a belső felszerelést első sorban helyi iparosaink által fogja eszközölni s különös gondja lesz arra, hogy ez intézet egészben véve a magasabb igényeket is megfelelően kielégítse.

A közigazgatási bizottság tagjává a minapi megyei közgyűlés alkalmával Berzeviczy Béla ur választott meg.

A kir. itélőtábla célba vett decentralisatioja tárgyában a mozgalom megindult. Az igazságügy minster felhívta a felsőbb bíróságok vezetőit és egyenlő ügyvédi kamarát, hogy ez ügybeni véleményeiket hozzá terjesszék. A felhívott kamarák közt az eperjesi ügyvédi kamara is szerepel a mely már is felterjesztette a véleményét. Ezen vélemény, melyet hely szűke miatt csak a jövő számban közölhetünk, az ügyvédi kamara — Schulek Gusztáv, Kovács János és Dr. Glück Lipót ügyvéd urakból áll — bizottságának a műve és Schulek Gusztáv ur tollából folyt. Meggyőző érvekkel, statisztikai adatokkal támogatja álláspontját. A Tiszáninneni kerület részére két főtörvényészeket javasol, még pedig a hátszéli megyék számára Eperjesen, a többi Tiszáninneni megyék számára Miskolcon.

Gróf Zichy Jenőnek a népnevelési egyletek létrehozása tárgyában tett indítványa, mely Fehérmegye közönsége által megyénkkel közöltetett a megyebizottsági közgyűlés által elvben pártoltatván, tanulmányozás végett egy e célra kiküldött bizottságnak lón kiadva, mely véleményes jelentését annak idejében előterjesztendi.

A Történelmi Társulatnak jövő évben Eperjesen tartandó nagygyűlésére vonatkozó előmunkálatok keresztlévelel a megyei közgyűlés által, egy e célra kiküldött tágkörű bizottság lón megbízva, mely a szükséghez képest albizottságokra fog oszolni.

Életmentő színész. Egy prágai első rangú színész a napokban kézimunkával foglalkozva, véletlenül kitekintett az ablakon, de alig esett tekintete az övével szemközti álló földszinti ablakba, midőn onnan egy holtalavány férfiarc eltorzult vonásai meredtek reá. A színész halottra ijedt, mert rögtön eltalálta, hogy az illető az ablak keretszfájára felakasztotta magát. De a bátor nő rögtön kiszaladt az utcára, odasietett az ablakhoz, s a szerencsétlen kis kézi ollójával levágta. Természetesen népsődület támadt, az öngyilkost életre hozták, s a művésznő egy jó tett öntudatával tért vissza övéhez.

A herceg-prímás ő eminenciája, ki jelenleg a csavnikai várakban időzik, Császska György szepesi püspök ő méltósága kíséretében a helybeli püspök ő méltóságát meglátogatandó, mult hó 29-én Eperjesre jött át, itt azonban csak igen rövid ideig időzött. A "Pannonia" szepesváraljai levelezője ez alkalomból megjegyzi, hogy 266 év óta ez volt az első eset, hogy Magyarország herceg-prímása Eperjest meglátogatta. 1614-ben Forgách bíbornok járt itt.

Mennyi az ideai termés? A "M. F." hivatalos adatai szerint: Buza termett összesen 30,617,000 hektoliter. A bevetett terület 4,570,000 kat. hold lévén, mint mintegy 10¹/₂ mérőnek felel meg. Rozs termett 15,614,400 hektolit. 2,450,000 kat. holdon, esik egy holdra 6 és közel 0,4 hektoliter, mintegy 10 mérő. Árpa termett 19,384,050 hekt. 1,900,000 holdon, esik 1 holdra átlag 10,2 hektoliter, = 16¹/₂ mérő. Zab 2,165,000 kataszteri holdon termett 25,054,500 hektoliter, esik egy holdra 11,6 hekt. = 18³/₄ mérő. A termés, mint látjuk, határozottan a jobbik közé sorozandó, de nem oly nagy, mint milyennek első pillanatra látszik. Hazánkban a buzatermés 15 év átlagában 8 mérőt tett kat. holdanként, az ideai termés 2¹/₂ mérővel haladja csak túl ez átlagot, t. i. a közép termést, mely arány nézetünk szerint közel jár a valósághoz. Nézzük most a termés mennyiségét magát. Főbb kenyérmennyünk a buza és rozs. A kettőnek termése együtt 30,617,000 és 15,614,400 = 46,231,400 hektol., kerek számban 46 millió. E mennyiségből az országban a következő mennyiségek maradandnak: buzavetés mintegy 4,500,000 kat. hold rozsvetés mintegy 2,500,000 kat. hold együtt 1 hektoliter magot számítva szükségeltetik 7,000,000 hektoliter. A mintegy 13 milliónyi lakosság élelmezésére fejenként 2 hektoliternek számíthatunk. Ez kevesebb ugyan annál, mit statisztikusaink felvesznek, kik ugyanis 2 hektoliternél többre teszik egy lélekszám után a kenyérfogyasztást, azonban a tengeri nálunk kenyérnek nagyban fogyasztatván, nézetünk szerint a két hektoliter, mi 3¹/₄ mérőnek felel meg, teljesen elegendő.

Ez alapon elemlre szükségeltetnék mintegy 26,900,000 hektoliter.

E két tétel együtt 33,000,000 hektoliter, melyet levonva a 46,000,000 hekt. termésből, maradna

főlöslég tehát szemben és lisztben kivitelre 13,000,000 hektoliter.

Jóval nagyobb mennyiségek maradandnak az árpa- és zabból, mikre nézve azonban, megbízható alap hiányában, számítást tenni tartózkodunk.

Mint ezekből látszik, az ide év a kedvezőbbek közé lesz sorozandó, kivált ha az árak is előnyösen alakulnak.

Esketés lóháton. Texasban történt. Csakis Amerikában történnek ilyek! Egy pár fiatal megszerette egymást, a szülék ellenezték, de ők mégis egybe akartak kelni. Ez még nem valami rendkívüli, de annál inkább az, a mi következik: Volt nekik egy jó pap barátjuk, az megígérte közreműködését. Mindahárman nyeregbe ültek, s lóháton egy pár mértföldre lakó ismerősükhöz indultak, hogy ott megesküdjének. De még nem messze voltak, midőn már észrevették szökésüket. Apa, testvérek, sógorok mind nyargaltak a szökevények után. A szeretők meghallák a zajt, látták megszíról az üldözőket, s még jobban megsarkantyúzták lovukat; de végre látták, hogy hiába minden igyekezet, azok jobban futnak, már beérik őket. Ekkor a menyasszonynak szerencsés ötlete támadt: "Nem eskethetne meg ön minket — kiált futtában a lelkészhez — így lovagolva? — Miért ne?" fellett szintén futtában a lelkész. És úgy tett, a miként beszéle. Elkezdte a ceremóniát, s mikor épen az apa a leány lovának kötötékét megkapta, a pap kijelenté, hogy a szerelmesek immár férj és feleség.

Eperies, 3. September.

Die schweren Zeiten des Nothstandes, welche unser Komitat heimgesucht haben, sind glücklicherweise zum großen Theile überstanden. Die Ernte ist zwar auch diesmal nicht so reichlich ausgefallen, daß sie für den furchtbaren Mangel, welcher sich in Folge der Mißgunst des Geschickes im Vorjahre so fühlbar gemacht hatte, vollständigen Ersatz zu bieten im Stande wäre; doch lieferte sie immerhin ein Resultat, welches genügt, um wenigstens das dringendste Bedürfniß der Bevölkerung zu decken und der Hoffnung, auf die Bessergestaltung der Zukunft Raum gibt.

Hoffen ist nun zwar eine schöne Sache, welche jedenfalls tröstend wirkt. Die Hoffnung hat aber in der Regel nur dann berechtigte Ansprüche auf die Verwirklichung ihres Gegenstandes, wenn wir unsere Hände nicht gleichgültig im Schooße ruhen lassen; denn wir müssen selbst und aus Kräften dazu beitragen, um der Hoffnung eine reelle Basis zu schaffen, widrigenfalls dieselbe nur zu oft den Charakter der Fata Morgana annimmt, welche uns glänzende Bilder vorpiegelt, jedoch gar bald in Nebel zerfließt.

Um den Nothstand und dessen unheilvolle Folgen zu bekämpfen, haben wir mit vollem Kraftaufwand gearbeitet und zwar mit bestem Erfolge, denn die augenblickliche Gefahr ist thatsächlich überstanden. Wer aber garantirt dafür, daß sich die Noth, was der Himmel verhüten möge, binnen Kurz oder Lang nicht wiederholen wird? Der Umstand, daß der vorjährige Nothstand nunmehr befeitigt ist, darf uns keineswegs dazu bestimmen, uns der Sorglosigkeit zu überantworten, denn leider liegt es keineswegs außer Bereich der Möglichkeiten, daß sich das Unheil früher oder später wiederholt und ist es daher gewiß unsere Pflicht, mit diesem Faktor zu rechnen und uns für alle Fälle vorzubereiten, denn wie in der Politik, so spielt auch in nationalökonomischer Beziehung das altbewährte Princip: Si vis pacem, para bellum eine hervorragende Rolle.

Welcher Art diese friedlichen Rüstungen sein sollen, haben wir in den Spalten dieses Blattes schon zu wiederholten Malen angedeutet und wohl auch ausführlicher besprochen. Leider hatten wir bis jetzt nicht die mindeste Gelegenheit, zu bemerken, daß in dieser Richtung etwas geschehen wäre. Es herrscht bei uns einmal die Sitte, erst dann die Mahnrufe zu beherzigen, wenn wir uns schon mitten im Strudel befinden und das Kommandowort erhält: Alle Mann an Bord, denn die Gefahr ist groß.

Die Institution der Spar-Fruchtkammern, welche sich überall, wo sie Eingang gefunden, glänzend bewährt hat, ist als eine solche bekannt, welche am geeignetsten ist, um mißgünstigen Zufälligkeiten, wie sie die vorjährige war, wenigstens die Spitze abzubrechen, wo schon nicht gänzlich unschädlich zu machen. Wir haben angedeutet auf welche Weise diese Institution ungefähr bei uns eingeführt werden könnte.

Unser landwirthschaftlicher Verein, welcher leider nichts von sich hören läßt und kein Lebenszeichen von sich gibt, wäre in hervorragendem Maße berufen, sich in dieser Hinsicht wahrhafte Verdienste um unser armes Landvolk zu erwerben, denn einer solchen Korporation, dürfte es inwiefern derselbe von dem ersten Willen, seiner Aufgabe zu entsprechen, durchdrungen wäre — nicht allzu schwer fallen an irgend einem geeigneten Orte eine Muster-Fruchtkammer zu errichten, an welcher die Vortheile dieser Institution klar zu Tage treten würden. Dem Landvolk, welches die Einführung von Neuerungen in der Regel mißtrauisch aufnimmt, böte sich auf solche Weise Gelegenheit, sich von den Segnungen dieser Institution praktisch zu überzeugen und es ist kaum zu bezweifeln, daß die Bewegung schließlich doch, und ohne allzugroße Anstrengungen zum erwünschten Ziele führen werde.

Wir lassen es uns also angelegen sein, diese Sache unserem landwirthschaftlichen Vereine wiederholt wärmstens anzupfehlen.

vom V
Selbst
ftig, die wir
Kronungsfest
gemeinsamer
freis in fac
unseren Ka
abzuschließen
Humanität
verleihen sol
liegt die S
Bran
Hauptstadt,
pester freiwi
gen und zur
wir mit dem
wehr, die
des Kapitän
langt waren
Männer, mi
sprachen zw
genheit die
Tag, weßhalb
nen und bei
namentlich i
hundertstimm
überall begr
führte uns d
mens nach P
leute befanden
Schiff ange
Schauermenge
das Saison

fräftig angef
hes Treiben
sen, als es d

Die D
gen tief in
Nacht hernie
Ufer; an Ma
wohl die we
Verdeck von
räumten trop
zartere Gesi
Bord befanden
hen unteren
angelangt, er
klänge, welche
auf die Weine

Ganz
lende bengali
die romantisch
Reisdenz unse
then der Dona
licheren Anbli

Die Z
Feuerwehrlent
war das Sch
Tages Morgen
Sonnenglanze
schüffe und
bergrühte uns
ertönt, als
Dresburger
than mit den
rothen Dienst
gegenseitige
blick überwält
des wackeren
Wort kommen
welcher ausstie
Gepäck wurde
genommen und
sich die Feuer
erfolgte hierau
Triumphbogen
sen. Vom No
genommen wurde
tier geleitet.
und Dampfsc
auf so festlic
Hausherren lie
und waren i
würdig. In
während der
menge auf un
nehm auffalle
Fülle von se
schon nun de
ständen an un
terestanten bot
wehrtag reich
zählen wir
fungsarbeiten
Generalbesam
in denjenige
Lande einzufü
zeihen, ferner
dustrie-Produkt
sowohl die
burger freiwo
getheiltes Kob
übrigens in P

Plaudereien

vom V. ungarischen Landes-Feuerwehrtage.

Selbst der Himmel war uns Feuerwehrlenten günstig, die wir aufgebrochen waren, um in der altherwürdigen Krönungsstadt an der Donau die Förderung unserer gemeinsamen Interessen zu besprechen, unseren Gesichtskreis in fachlicher Beziehung zu erweitern und mit unseren Kameraden von Nah und Fern jenen Bund abzuschließen, welcher unserer Sache, der Sache der Humanität und Nächstenliebe einen neuen Aufschwung verleihen soll, — denn in der Vereinigung der Kräfte liegt die Stärke.

Brausend führte uns der Nachtzug nach der Hauptstadt, wo wir von einigen Mitgliedern der Budapestter freiwilligen Feuerwehr kameradschaftlich empfangen und zur Hauptwache geleitet wurden. Hier trafen wir mit den wackeren Delegirten der Humaner Feuerwehr, die unter der Führung ihres Kommandanten, des Kapitän Giovanni Dobrovich schon früher angelangt waren, zusammen. Die Herren, stämmige, hohe Männer, mit stark ausgeprägtem südlichen Typus, sprachen zwar italienisch, legten jedoch bei jeder Gelegenheit die loyalsten patriotischen Gesinnungen an den Tag, weshalb sie auch häufig Gegenstand von Ovationen und besonderer Aufmerksamkeit waren, die ihnen namentlich in Preßburg zu Theil wurden. Mit dem hundertstimmigen Rufe: „Eljen Fiume!“ wurden sie überall begrüßt, wo sie sich zeigten. Von Budapest führte uns das schön gebaute Dampfschiff gleichen Namens nach Preßburg. Ueber hundertfünfzig Feuerwehrlente befanden sich am Bord, und kaum begann sich das Schiff angehts der großen, tücherichwenkenden Zuschauermenge in Bewegung zu setzen, als am Verdeck das Saisonglied, in welchem es heißt:

„Elöl ül a masinszta,
Ki a gözöst igazítja.“

kräftig angestimmt wurde. Ein so lebenslustiges, frohes Treiben herrscht wohl selten auf den Dampfschiffen, als es diesmal der Fall war.

Die Donau ging sehr hoch und die Wellen drangen tief ins Land hinein. Allmählig senkte sich die Nacht hernieder und völlige Finsterniß umhüllte die Ufer; an Morpheus und seine Freuden dachten gleichwohl die wenigsten der Passagiere und obzwar das Verdeck von einem kühlen Luftzuge bestrichen wurde, so räumten trotzdem nur Wenige das Feld und selbst das zärtere Geschlecht, die schönen Damen, die sich mit am Bord befanden, fühlte sich nicht veranlaßt in die heißen unteren Regionen hinabzusteigen. Bei Bisegrád angelangt, ertönten plötzlich Pöllerhüsse und Musikflänge, welche selbst den Insassen der Schlafkabinen auf die Beine verhalfen.

Ganz Bisegrád war illuminirt und weithin strahlende bengalische Flammen erleuchteten märchenhaft die romantischen Ruinen der einstigen prachtvollen Residenz unserer Könige, sich in den rauschenden Fluthen der Donau tausendfach wiederpiegelnd. Einen herrlicheren Anblick kann man sich nicht leicht denken.

Die Zahl der Passagiere und namentlich der Feuerwehrlente vermehrte sich bei jeder Station und war das Schiff förmlich überfüllt, als des anderen Tages Morgens das Ziel unserer Reise, Preßburg, im Sonnenglanze vor uns lag. Abermals ertönten Pöllerhüsse und Hornsignale, eine unzählige Volksmenge begrüßte uns am Strande, und donnernde Ohrenrufe ertönten, als wir Martinengos des Kommandanten der Preßburger Feuerwehr ansichtig wurden, welcher angethan mit den ihm verliehenen Verdienstkreuzen und der rothen Dienstscharpe unserer am Duai hartete. Die gegenseitige Begrüßung war großartig und der Augenblick überwältigend. Helle Thränen funkelten im Auge des wackeren Mannes, welcher vor Rührung nicht zu Wort kommen konnte und nur dem ersten der Gäste, welcher ausstieg, herzlich die Hand schüttelte. Das Gepäck wurde von dem betreffenden Komitee sofort übernommen und an den Bestimmungsort spedirt, während sich die Feuerwehren ohne Verzug rangirten. Von da erfolgte hierauf der Einmarsch durch einen sehr schönen Triumphbogen und festlich besagte und decorirte Gassen. Vom Rathhause endlich, wo noch Aufstellung genommen wurde, wurde jeder Gast nach seinem Quartier geleitet. Am 19. und 20. trafen mit jedem Zuge und Dampfschiff neue Gäste ein, welche ebenfalls auf so festliche Weise empfangen wurden. Unsere Hausherren ließen es uns überhaupt an nichts fehlen und waren ihren Gästen gegenüber überaus lebenswürdig. In den Gassen wogte stets, namentlich aber während der Abendstunden eine zahlreiche Menschenmenge auf und nieder, wobei es jedem Fremden angenehm auffallen mußte, daß Preßburg eine reichliche Fülle von schönen Damen aufzuweisen hat. Wenn schon nun das Preßburger Leben unter solchen Umständen an und für sich viel des Anziehenden und Interessanten bot, so war andererseits auch der Feuerwehrtag reich an hervorragenden Momenten. Sicher zählen wir die Eröffnung der Ausstellung, die Prüfungsarbeiten der Jury und die Preisvertheilung, die Generalversammlung deren wichtigste Beschlüsse wir in denjenigen erblicken, welche sich auf die im ganzen Lande einzuführende Gleichheit der Uniform, und Abzeichen, ferner auf die Bevorzugung der heimischen Industrie-Produkte beziehen. Als vorzüglich gelungen kann sowohl die Schau- als auch die Schulübung der Preßburger freiw. Feuerwehr bezeichnet werden, welche ungetheiltes Lob einernteten. In welchem Maße man sich übrigens in Preßburg für die Feuerwehr interessirt,

kann schon daraus gefolgert werden, daß dieselbe nicht weniger als 325 ausübende Mitglieder zählt. Im Pálffy-Garten, welchen zahllose hunte Campions hell erleuchteten, fand ein Begrüßungsfest statt, welches mit einem mit bengalischen Flammen beleuchteten, sehr schön arrangirten Tableau endete. Am Promenade-Platz vor dem Hotel Paluggay fand nach einem Massen-Defiliren vor dem Bundes-Präsidenten Baron Banhidy eine Plazmusik statt, bei welcher Gelegenheit ein zahlloses Publikum den ganzen Platz erfüllte, während Paluggay's Hotel mit Gasflammen prachtvoll illuminirt war und vom Atelier Kojics eine elektrische Sonne erstrahlte, welche den Platz weithin tageshell erleuchtete. Auf den Patzenhäusern einer anmuthigen Anhöhe nächst Blumenau, wo sich durch üppiges Grün zierliche Fußpfade hindurchschlängeln und schmucke Villen erheben, wurden die Feuerwehren von den Preßburger Damen aufs liebenswürdigste bewirthet. Musik und Hörnerklang ertönte an allen Ecken und Enden und nahm das überaus bewegte Treiben erst in den späten Abendstunden ein Ende. Ebenso bewegt war das Abschiedsfest im Redoutengebäude dessen geräumige Säle und Lokale im strengsten Sinne des Wortes überfüllt waren. Den Glanzpunkt des Feuerwehrtages bildete aber unstreitig der imposante Festzug, zu welchem die verschiedenen Vereine auf der Fürstlichen Aufstellung nahmen. Diesmal herrschte zwar Regenwetter, welches jedoch die Großartigkeit des Anblickes keineswegs beeinträchtigte. Den Zug eröffneten berittene Perolde in altungarischen Kostümen, ferner von Bänderien umgebene Bannerträger. Dann folgten prächtige Equipagen in welchen der Bundespräsident, der Präsident der dortigen Feuerwehr, der Oberkommandant der Budapestter freiw. Feuerwehr u. A. saßen, hierauf die einzelnen Feuerwehren in alphabetischer Ordnung militärisch rangirt und unter den Klängen des zu diesem Anlasse komponirten Feuerwehr-Festmarsches. Den Zug, welcher sich durch mehrere Gassen nach dem geräumigen Marktplatz bewegte, beschloßen zwei Militär-Veteranen Vereine und die Preßburger Feuerwehr. Alle Fechter waren dicht besetzt und es entstand ein förmlicher Blumenregen, unter welchem die schmucken Feuerwehrlente stolz und stramm einhermarschirten. Am Marktplatz war eine Tribüne errichtet, auf welcher die hohe Generalität, das Präsidium und die Festredner Platz genommen hatten, rechts hingegen schöne junge weißgekleidete Damen, welche die vorbeiführenden Feuerwehren bekränzten. Die schwungvollen Reden, welche bei dieser Gelegenheit gehalten wurden, sind aus den Tagesblättern bekannt, weshalb wir dieselben nicht reproduziren.

Ein kurzer Aufenthalt, wie dieser genügte, um Preßburg und dessen Einwohner herzlich lieb zu gewinnen, und als wir Tags darauf wieder am Verdeck des Dampfschiffes standen und den Zurückgebliebenen ein letztes Lebewohl zuwinkten, da war es uns, als schieden wir von alten, guten Bekannten. Jedenfalls werden die Preßburger Tage allen Theilnehmern unvergesslich bleiben.

Ahmed.

Tagesneuigkeiten.

Zur Besteuerungsfrage. In den nächsten Tagen soll ein Erlaß des Finanzministers den Municipen zugestellt werden, wonach bis zum Schlusse dieses Jahres jeder Steuerzahler eine Verständigung über seinen Steuerrückstand bis zum Schlusse dieses Jahres 1878 zu erhalten hat. Dieser Rückstand ist noch heuer zu bezahlen, doch sind, wenn die Summe eine größere ist, Zahlungsfristen zu bewilligen. Ist dieser Rückstand berichtigt, braucht keinerlei nachträgliche, auf den Zeitraum bis Ende 1878 bezughabende Aufforderung mehr berücksichtigt zu werden. Jene Parteien, welche keinerlei Verständigung erhalten, sind berechtigt zu der Annahme, daß sie zum Schlusse des Jahres 1878 nichts schulden und können eventuell später einlangende Verständigungen einfach zurückweisen. Eine Ausnahme ist nur für den Fall der Unauffindbarkeit des Steuerhuldners gemacht, doch kann dieser den Nachweis fordern, daß die Mahnung rechtzeitig verhandelt wurde und die Nachforschung ordnungsmäßig erfolgt sei. Dieser Erlaß des Herrn Finanzministers wird, wenn er überhaupt je zur Durchführung gelangt, eine wahre Wohlthat für die Bevölkerung bilden, denn er gewährt die Möglichkeit, einmal Klarheit in das Verhältniß zu dem Steuer-Aerar zu bringen.

Die Einschreibungen in den Schulen haben begonnen und ist die Stadt in Folge dessen bereits wesentlich belebter.

Die Rückkehr der hiesigen k. k. Militär-Garnison aus dem Kaskauer Barackenlager findet nach beendigten Waffenübungen am 9. d. M. statt. Unser Honvéd-Bataillon, welches später abmarschirte soll am 17. d. M. eintreffen.

In Flögel's Garten-Restauration findet morgen, Sonntag, am 5. d. M. ein Volksfest statt.

Der Ausflug jener zahlreichen Gesellschaft, welcher wir in der vorigen Nummer erwähnten und welche vorigen Samstag aufbrach um die Simontas-Spitze aufzusuchen, war von der besten Witterung begünstigt. Die Gesellschaft übernachtete auf der Spitze und genoss daselbst den herrlichen Anblick des Sonnenaufganges im Gebirge.

Unser Eislaufverein ist seinem Beschlusse, im Laufe der Sommerfaison, die projektirte Halle zu vererrichten, untreu geworden, wenigstens deutet bis jetzt nichts darauf hin, daß in dieser Richtung etwas ge-

sehen werde. Der Ausschuß hatte sich auch mit dem Projekte der Errichtung einer Schwimmschule beschäftigt, welches Projekt von Seite des Publikums sehr sympathisch aufgenommen wurde. Die diesbezüglichen Verhandlungen scheinen jedoch leider nicht zum Ziele geführt zu haben.

Rittmeister Szekrényffy gibt im „Hon“ eine ausführliche Schilderung seiner Schwimmtour durch den Plattensee, der wir folgende Stelle entnehmen: Vor Beginn des Schwimmens ließ ich mich ein wenig einölen und frühstückte nicht besonders stark. Vom dritten Tempo bekam ich ein so heftiges Seitenstechen, daß ich aus dem Wasser steigen wollte. Doch hoffte ich, daß bei langamen Schwimmen das Seitenstechen sich verlieren werde und ich schwamm weiter. Das „ungarische Meer“ war klasterhohe Wellen, so daß die neuen Rähne, die mich begleiteten, einen netten Tanz aufführten. Nach halbständigem, langsamem Brustschwimmen zog sich das Stechen von der linken Seite in die rechte; ich begann nun auf dem Bauche zu schwimmen, was viel ermüdender, aber auch viel ausgiebiger ist. Bald begann ich wieder das Brustschwimmen und blieb auch dabei, bis mein Uebel gänzlich gewichen war. Nach 12 Uhr nahmen die Siófoker Rähne Abschied von uns. Gegen 3 Uhr legte sich der scharfe Wind. Meine Begleiter, die Herren Oberleutnants Labres und Julius Kissell, veruchten es zweimal, mitzuschwimmen; sie konnten freilich mit mir nicht Schritt halten und bestiegen daher bald meinen kleinen Kahn. Jetzt fühlte ich einige Kälte, die aber nach einigen kräftigen Tempi wieder wich. Der erste Füreder Kahn traf uns gegen 3 Uhr; dem „Kisfaludy“, der in einem malerischen Bogen unserer kleinen Flotille auswich, begegneten wir um 3 Uhr 50 Minuten; er salutirte, indem er die große Flagge hiszte; die Passagiere begrüßten uns mit lauten Ehnenrufen. Mein Schwager Kissell ruderte nach Füred voraus, um die Bottschaft von dem Gelingen des Unternehmens zu überbringen. Sämmtliche Füreder Barken, — etwa 20 an der Zahl — ruderten uns entgegen, darunter auch die prächtige Yacht des englischen Generalkonsuls Andley-Goosling. Um 5 Uhr 52 Minuten war ich am Ziel.

Wichtig für Pferdezüchter. Montag, am 6. d. M. um 9 Uhr Morgens wird die Verlosung von zwei kast. Hengsten vor dem Hotel Jägerhorn stattfinden. Weitere 8 kast. Hengste stehen in der hiesigen Hengsten-Depot-Kaserne zum Verkauf bereit und werden freundlichst vorgezeigt. Der Tag des Verkaufes wird später bestimmt werden. Die diesjährige Prämienvertheilung findet am 14. d. M. in der erwähnten Kaserne statt, worauf wir die Pferdezüchter aufmerksam machen.

Ein Säugling als Pfand. Ein interessanter Fall trug sich dieser Tage in Debreczin zu. In der vorigen Woche legte ein Hausherr wegen rückständigen Mietzinses Beschlagnahme auf drei Wochen alten Säugling einer seiner Miethparteien und trug ihm fort mit der Erklärung, daß er ihn nicht eher herausgeben werde, als bis die Miete bezahlt ist. Die arme Mutter, als sie sah, daß die Sache kein Spaß sei, ging klagen und erhielt erst auf Intervention der Polizei ihr Kind zurück.

Abgeordnetenwahl in Lentzhan. An Stelle des zum Oberfinanzrath ernannten Abgeordneten Alex. Mariassy, wird der königl. Gerichtsath Engelmayr, ohne Gegenkandidaten zum Abgeordneten gewählt werden.

Landwirthschaftliches.

Die Wichtigkeit der Hühnerzucht.

Von Prof. Dr. Kasafel Molin.

Nur in Frankreich hat man seit langer Zeit eingesehen, wie sehr eine rationelle Zucht der Hühner zum Wohlstande der Landwirthe beiträgt, und in Folge dessen hat man daselbst diese Zucht auch im Großen betrieben.

Die Normandie nimmt vielleicht die erste Stelle in der Erzeugung vorzüglicher Tafelhühner und großer Mengen Eier unter allen Provinzen der Republik ein. Sie versorgt nicht nur den Hauptmarkt von Paris, sondern sendet auch nach England und Belgien große Massen von Geflügel und Eiern. Man findet daselbst viele Landwirthe, welche die Hühnerzucht nicht nebenher, sondern ausschließlich betreiben und nicht selten bis 6000 Hühner auf einmal züchten.

In anderen Ländern Europa's haben entweder alte, vorgefaßte Meinungen dem Landwirth keine Einsicht erlaubt, oder wenn diese vorhanden war, konnte man in Folge der Verhältnisse die Hühnerzucht nicht in Schwung bringen. Es ist wohl wahr, daß in einigen Ländern, wie z. B. in Italien, der gesunde Sinn der Landwirthe über die Vorurtheile triumphirte. Wenn ich dessen gedenke, daß ich noch vor 15 Jahren, als ich in der landwirthschaftlichen Zeitung von Padua den italienischen Landwirthen die Hühnerzucht empfahl, als ein verrückter Mensch betrachtet wurde, und daß heut' zu Tage Italien und Frankreich Concurrenz macht in dem Export der Eier nach England, habe ich wirklich eine Freude. Dies ist keine Einbildung von mir, denn fünf Jahre darauf, nämlich im Jahre 1870 exportirte Italien um 3.901.440 Francs und im Jahre 1879 bereits um 30.141.410 Francs an Eiern.

Deswegen betrachte ich als meine Pflicht, den Landwirthen in Oesterreich, wo die Verhältnisse der Pflanzerei besonders günstig sind, die Wichtigkeit derselben in Erinnerung zu bringen und meine Empfehlung mit Anführung neuer Thatfachen zu bekräftigen.

Frankreich züchtet jährlich gegen 40 Millionen Hühner, welche zum mittleren Werthe von 2 1/2 Francs (1 Franc = 40 Kr.) einen Werth von 100 Millionen Francs darstellen. Von den 40 Millionen Hühnern werden jährlich 8 Millionen geschlachtet und verspeist, die einen Werth von 20 Millionen Francs haben. Es werden außerdem 5 Millionen Hähne geschlachtet, welche 12 1/2 Millionen Francs eintragen. Die 40 Millionen Hühner geben jährlich gegen 100 Millionen junge Hühner, von welchen beinahe 20 Millionen die geschlachten und durch Krankheiten und andere Unglücksfälle abgehenden Alten ersetzen müssen und die übrigen 80 Millionen werden zum mittleren Preise 1 1/2 Francs um 120 Millionen verkauft. Der höhere Werth der Kapunen und der Poularden beträgt jährlich 6 Millionen Francs. Es wird mit einem Worte an Hühnerfleisch jährlich ein Werth von 158 1/2 Millionen Francs verbraucht. Jedes Huhn legt jähr-

lich im Durchschnitte 100 Eier, folglich erhält man in Frankreich jährlich 4000 Millionen Eier, welche zu 6 Cent. (1 Cent. = 0.4 Kr.), 240 Millionen Francs werth sind. Wenn man außerdem den Verdienst der Zwischenhändler in Rechnung ziehen will, so kann man ohne Uebertreibung die kaufmännische Bewegung der Hühnerzucht in Frankreich auf 550 Millionen Francs veranschlagen.

Dieser ungeheuren Production macht Italien heut zu Tage eine so starke Concurrenz, daß die italienischen Eier auf dem Londoner Markt gesucht sind als die französischen und in Folge dessen die Preise der letzteren zurückgehen.

Demungeachtet können Frankreich und Italien zusammen die englischen Märkte nicht genug mit Eiern versehen. Irland, Canada, Spanien und zu einem kleinen Theile auch Ungarn müssen dazu beitragen. Dies wird auch Denjenigen nicht befremden, welcher weiß, daß ein einziges Handlungshaus in London 300,000 Eier wöchentlich folglich 15,600,000 jährlich zu 8 3/4 bis 10 Francs im Großen und zu 10 bis 13 1/4 Francs im Kleinen per Hundert verkauft.

A vasuti vonatok menet- és érkezési ideje.
Eperjesen, f. évi május 15-től kezdve.

Eperjes-Oderberg.			
Eperjesről ind.	4 óra 17 p. reg.	Oderbergbe érk.	5 óra 28 p. estv.
" " " "	" 12 " 5 " délb.	" " " "	" 9 " 22 " másn. reg.
Oderbergéről ind.	" 11 " 44 " reg.	Eperjesre " "	" 11 " 26 " estv.
" " " "	" 5 " 45 " estv.	" " " "	" 2 " 22 " délut.
Eperjes-Budapest.			
Eperjesről ind.	7 óra 59 p. reg.	Budapestre érk.	7 óra 58 p. estv.
" " " "	" 9 " 27 " estv.	" " " "	" 7 " 33 " reg.
Budapestről ind.	" 10 " 50 " reg.	Eperjesre " "	" 7 " 58 " estv.
" " " "	" 7 " 34 " reg.	" " " "	" 7 " 56 " estv.
Eperjes-Tarnow.			
Eperjesről ind.	2 óra 42 p. délut.	Tarnowra érk.	12 óra 47 p. éjjel.
" " " "	" 8 " 11 " estv.	" " " "	" 11 " 40 " délut.
Tarnowról ind.	" 1 " 45 " délb.	Eperjesre " "	" 7 " 29 " reg.
" " " "	" 2 " 54 " éjjel.	" " " "	" 11 " 50 " délb.
Eperjes-Ujhely.			
Eperjesről ind.	12 óra 5 p. délb.	Ujhelybe érk.	5 óra 52 p. estv.
Ujhelyről ind.	" 3 " 19 " éjjel.	Eperjesre " "	" 7 " 58 " reg.
" " " "	" 8 " 58 " reg.	" " " "	" 2 " 22 " délb.
Eperjes-Kassa.			
Eperjesről ind.	4 óra 17 p. reggel.	Kassára érk.	6 óra 30 perc.
" " " "	" 7 " 59 " délb.	" " " "	" 9 " 40 " "
" " " "	" 12 " 5 " estv.	" " " "	" 2 " 10 " "
" " " "	" 9 " 27 " reggel.	Eperjesre " "	" 11 " 08 " "
Kassáról ind.	" 6 " 35 " délb.	Eperjesre " "	" 7 " 58 " "
" " " "	" 12 " 28 " estv.	" " " "	" 2 " 22 " "
" " " "	" 6 " 13 " reggel.	" " " "	" 7 " 56 " "

Kiadó-tulajdonos: Az Eperjesi Bankgyűlet.
Felelős szerkesztő: Kyss Géza.

HIRDETÉSEK.

Van szerencsém a nagyérdemű helybeli és vidéki t. közönséget tudósítani, hogy **bécsi bevásárlásomról** visszatérve, üzletemet az őszi évadra

a legújabb női ruhakelmék,
hozzávaló diszszövetekkel s egyéb

női- s férfi divatcikkekkel

s a legjobb minőségű vászonnal láttam el.

Bécses látogatásért esd

kiváló tisztelettel

Zavatzky Szilárd.

Minták kívánatra bérmentesen küldetnek. — Vidéki rendelések pontosan eszközöztetnek.

SAM. LINKESCH W.W.E.
EPERJES,
429 empfiehlt 1-3
das früher bei Herrn Fr. Kösch
gewesene
Fabriks-Lager
der
KRAKAUER
THON-ÖFEN.

Lokalveränderung.
Ich Endesgefertigter zeige ergebenst an, daß ich meine bisher in der Floriangasse bestandene
Bau-Maschinenschlosser-Werkstätte
in die Hauptgasse Nr. 121,
Lehoczky'schen Hause vom 1. September an übertragen habe.
Um geehrten Zuspruch bittet
431 **Palsáck Sándor.**

500 Schafe
auch in kleineren Partien werden zum
Überwintern
angenommen. Für die Gutsverwaltung in
KAPRONCZA
(I. Post Raßlavitz Sároser Komitat.)
424 2-2 **Josef Barkány.**

Die ungeheueren Verluste,

welche die große Londoner Eisenwerkfabrik **Godderville Brothers and Comp.** bei dem jüngsten bedeutenden Erdstöße der Glasgower Bank erlitten hat, haben dieselbe so erschüttert, daß sie schließlich ihre Fabrik zu verkaufen und die mühselig vorräthigen vorzüglichen, bei allen Ausstellungen mit goldenen Medaillen ausgezeichneten eisernen Betten um den vierten Theil des Fabrikpreises geringlich auszuverkaufen. — Ich erlaube demnach die von obigen Hause bei mir Commissionirten wunderbaren

4000 Stück eisernen Betten für Erwachsene,
(eine wahre Prachtarbeit und eine unerreichte Größe jeder Bedienung und jeden Zimmers) in dem feinsten Material, noch nicht dagewesenen Spottpreisen **per Stück nur 5 fl.** (früherer Preis fl. 32.50). — Bestellungen (Kaufleute auch einzeln, so lange der Vorrath reicht, in stets vorräthigen feinsten Eisenmaterialien liefert gegen Geldeinstellung oder Nachnahme. 894 8-12

S. Hemmer,
Maschinenlager in Wien, Landstraße, Gärtnergasse Nr. 18.
Süßbrotfabrik für den Sommer und Herbst sind eisernen Betten, da sie einen immerwährenden Schutz gegen alle Ungeheuer und Unreinheit darbieten, eine unverwundliche Dauerhaftigkeit besitzen und ausnehmend leicht sind, den Hülfern in jeder Bedienung bei weitem vorzuziehen!!!

Modernes
FERTIGE TOILETTEN
wie auch die allerneuesten
Damen-Kleider-Stoffe
in reichster Auswahl stannend billig bei
Adolf Hamburger,
BUDAPEST, Kronprinzgasse 10
Muster auf Wunsch überallhin
gratis u. franco.

Hirdetmény.

Eperjes szabad kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a város gazdasági szükségletére 195 métermázsza zsup-szalma és 320 hectoliter zab megkivántatván, ezen szükségletnek biztosítása iránt a városház tanácstermében megtartandó nyilvános árlejtés f. é. szeptember hó 7-ik napjának d. e. 10 órájára kitűzetett.

Mely árlejtéshez a vállalkozni szándékozók ezennel meghivatnak.
Eperjes város gazdasági tanácsa 1880. augusztus hó 28-án tartott üléséből.

405 **Lotto! Lotto!!** 6-22
Wer bei ganz geringem Einsatz im L. L. Lotto einen immerwährenden Gewinn zu erzielen und damit reichlichen angenehmen Neben- oder Haupterwerb zu sichern wünscht, der bediene sich hiezu der Spielmethode des **Wischenbrenner, Lilienstraße 66, München.** Diese Spielmethode ist unter den mannigfachen die allein richtige und muß ein Jeder damit gewinnen. Honorar für die Anleitung nebst Nummern nur 1 fl. und kann dann Jeder leicht ohne weitere Nachhilfe allein fortspielen und gewinnen.

Auswanderung!
Die Königl. Belgischen Postdampfer der „RED STER LINE“ fahren jeden Samstag **DIRECT** von **ANTWERPEN** nach
NEW-YORK & PHILADELPHIA.
Ausgezeichnete Dampfer mit vorzüglicher Einrichtung für Passagiers aller Klassen. Deutsche Bedienung und Arzt auf jedem Schiff. — Preise ermässigt.
Man wende sich an **B. van der Becke** in ANTWERPEN oder **G. KOZÁK** in **KASCHAU.**

Nyomatott az „Eperjesi Bankgyűlet“ gyorsajtóján Eperjesen.